naturali cogitat quo fugerem. quis daret mi-
chi vitam. Secus de magno cane rusticali qui
fugeret ad maccella ¶ Ita de nobis. deus tenet
virgam correctõnis contra nos ⁊ pcutit ⁊ ferit te
quãdo dat tibi aliquam tribulatõem ⁊c. Ideo
humilia te vt caniculus. ⁊ sic dulcorat cor dñi.
⁊ pijcit virgam. Sed cauete ne faciatis vt mosti
nus seu alanus qui quãdo dat sibi panis a suo
domio facit sibi ludum de cauda. sed si dñs reci
piat virgam ꝗ eum statim monstrat sibi dentes.
⁊ non vult redire ad dñm suum. sed tunc domi-
nus dimissa virga cũ ense vel lancea pcutit eum.
Ideo dicit scriptura. Omne qd̃ tibi aplicatur
fuerit accipe ⁊ in dolore sustine ⁊ in humilitate
tua patientiam habe. Ecci. ij. Quinta est humi
litas sapie que ostendit in conuersatõe. ista ve-
nit ꝓsiderando supbie piculum ⁊ humiliatõis
securitatem. Ideo magna sapia est viuere hu-
militer in hoc mũdo. ⁊ magna stulticia viuẽ su-
perbe ⁊ pompose. Hoc declaro p talem casum.
ponat casus q̃ rex vel papa faciat magnũ con-
uiuium in palacio suo. ⁊ omnes inuitati habeãt
intrare p portam paruulã ⁊ bassam. Nunq̃d es
set stult⁹ si aliq̃s vellet intrare capite erecto no-
lens se humiliare. talis em̃ lederet caput suum.
Ita in ꝓposito omẽs sum⁹ inuitati ad ꝓuiuium
regis xpi ⁊ pape in palacium padisi. Dicit em̃
xpus. Venite ad me omẽs q̃ laborati ⁊ onera
ti estis. ⁊ ego reficiam vos. Mat. xj. Et porta
p quam habemus intrare est stricta. vt dic̃ xps
Q̃ angusta est porta ⁊ arta via que duc̃ ad vi
tam. ⁊ pauci sunt qui inueniũt eam. Mat. vij.
Ergo si volumus illuc intrare oportet nos hu-
miliari de pompis vanitatibus supfluitatibus
⁊ iniq̃tatibus soluz recipiendo necessitates. nõ
delectari debemus nimis in negocijs hui⁹ mõi
Ideo dicit scriptura. Quãto magnus es. s. i ge
nere. honore. scia vel dignitate humilia te in oi
bus. Ecci. iij. Nota humilia te in omibus.

Dominica tertia. Sermo secũdus.

Hic peccatores re
cipit ⁊ manducat cum illis. Luc̃. xv.
Nota q euangeliũ hodiernũ ostẽdit
nobis quatuor de xpo. de quo loquit thema di
cens. Hic peccatores recipit. id est xpus in sua
cura vt medicus infirmos.
¶ Primo q est mgr̃ celestium.
¶ Scdo q est medicus spũalis.
¶ Tertio q est pastor humane nature.
¶ Quarto q est dñs totius vniuersi.
Primo igit̃ ostendit̃ nobis in sancto euangelio
q iesus est ⁊c. hoc ostendit̃ in ꝑma clausula cu
dicit̃. Erant aproxinquãtes ad iesum ⁊c. Pu
blicani sunt publici peccatores. peccatores sũt
q̃ veniebant ad deũ. sed licet peccatores secrete
peccabãt. tñ nolebant xpm sequi ꝓpter suã p-
dicatõz. ⁊ hoc ostendit̃ cum dicit. vt audirẽt il-
lum. ⁊ in hoc dicto innuit̃ de eo q est mgr̃ celest!
Tres em̃ mgri fuerũt. sed xps fuit mgr̃ celestis
¶ Primus fuit terrenal̃. s. moyses q̃ dicit̃ terre-
nus. qz intellect⁹ potest cape que docuit. vt cu
dicit Deut̃. vj. Audi isrl̃ dñs deus tu⁹ de⁹ vn⁹
est. diliges dñm deum tuũ ⁊c. omis em̃ creatu-
ra ꝓcedit q est vnus de⁹. ⁊ ideo dr terrenus. qz
terrena ꝓmittebat ⁊ nihil celeste. Unde Johã.
iij. Qui de terra est de terra loquit̃. ¶ Secũdus
magister fuit celestis. qz est de eo vt de doctore
parisiensi vel colonien. xpus in celo eternus cũ
patre existens. Sed veniẽs in hunc mũdum in-
dutus humanitate incepit legere secreta mag̃.
vicz q ille deus de quo fuerat locutus moyses
essz trinus in psonis siue tres persõe cum dicit
Tres sunt q̃ testimoniũ dant in celo pater verbũ
⁊ spũssanctus ⁊ hi tres vnum sunt. j. Johã. v.
Itẽ moyses ꝓmisit terrena. sed in doctrina xpi
non inuenietis q ꝓmiserit terrena sed tãtũmo-
do celestia. ⁊ h̃ cũ dicit. Beati pauperes spũ. qm̃
ipõrum est regnũ celorum. Mat. v. Hic incipit
nouũ testamentũ. Qui fecerit voluntatẽ patris
mei qui in cel̃ est ipe intrabit in regnum celorũ.
Mat. vij. Item nõ ordinauit sacrificium terre
stre vt faciebãt sacerdotes antiq̃tus. sed ipse se-
metipm in hostia consecrata. Facta em̃ ꝓsecra
tione ⁊ verbis consecratõis a sacerdote prolatis
ibi est de⁹ ⁊ hõ. Est em̃ in sacro eucharistie tot⁹
xpus. Nam ibi est corpus xpi diuitas xpi ⁊ aia
xpi ⁊c. De quo vide sanctum Tho. iij. parte. q
lxxvj. arti. j. Ideo de veteri sacramento siue sa
crificio dicit. Non est michi voluntas in vobis
dicit domin⁹ exercituũ. ⁊ munus non suscipiam
de manu vestra. Malach̃. j. Ab ortu solis vsq̃
ad occasum magnum est nomen meũ in gẽtib⁹
vsq̃ qui deorat. Ideo dicit̃ magister celestis.
Ideo dixit illi Nicodemus Rabi scimus quia
a deo venisti magister. nemo em̃ ⁊c. Johan. iij
¶ Tertius fuit magister infernalis. Rex super
omnes filios supbie. ⁊ iste venit ad consiliandũ
machometum qui ostendit ei infinita mala. ma
xime de luxuria. ita q si non potest habere mu
lierem q̃ haberet virum. Et ecce magister ifer-
nalis. Nota historiam de hoc Matth̃. xxij. de
secta saduceorũ. qui ex vna parte erant iudei. ⁊
ideo tenebant sectam sarracenorum. q̃uis ad-
huc non essent sarraceni. et accesserunt ad chri-
stum faciendo sibi questionem de muliere que
habebat septem viros. quibus dixit respondẽ
do. Erratis nesciendo scp̃turas neq̃ virtutẽ dei
In resurrectõne em̃ non nubent neq̃ nubẽtur.
Ideo poterat dicere. Nemo ascendit in celum

nisi qui descendit de celo. Joh. iij. Nēo ascēdit in celū. s. pmittendo celestia sed terrena. Ideo si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis ⁊c. ⁊ hoc per moysen. Secūdo ostendit in euangelio q̄ cristus est medicus spūalis dando medicinaz plagis ⁊ vulneribus peccatorū nostrorū. qd̄ ostenditur cum dicit Scribe ⁊ pharisei murmurabant dicentes. qr hic peccatores recipit ⁊ manducat cum illis. qui rep̄hendebant iuiuste eum Medicus em̄ cum quibus debet habitare cuz sanis vel cum infirmis? Nulli dubiū quin medicus infirmis necessarius est. Unde Augusti. Magnus ad nos venit de celo medicus. quia in mundo vbiq̄z iacebat egrotus. Hoc ideo dicit. hic. s. christus peccatores recipit. quomodo iste medicus curat vulnera. ⁊ de hoc habet sermo in die cinerum quando. s. recipit in cura sua aliquē. Cum ieiunas vnge caput tuū et faciem tuam laua ⁊c. ¶ Tertio ostendit in euangelio q̄ xp̄us est pastor humane nature. ⁊ hoc ostendit in sollicitudine ouiū cum dicit. erat quidam habens oues ⁊ pdidit vnam ⁊ dimisit nonaginta nouem. Iste pastor est xp̄us qui dicit. Ego suz pastor bonus. Joh. x. Tunc pditur vna ouis. quādo vnus homo ppter aliquod peccatū perditur. vtputa quādo vides vnam mulierē quā concupiscis ⁊c. Unde maxime sunt duo peccata q̄ faciunt pdere ouem. Primū est iurare enormiter. Secūduz est ludus taxillorum. Per ista duo peccata pdunt q̄plures oues. veniunt ex istis mortalitates ⁊ fames. ideo dicebat dauid, Erraui sicut ouis que perijt Et ideo qñ ouis redit ad ouile est magnum gaudiū in celo. Quarto ostenditur in euangelio q̄ xp̄us est dominus vniuersal' cum dicit Que mulier. vsq̄z ibi. penitentiam agente. Ista mulier domia decem dragmarū est misericordia xp̄i. siue misericordia cristi vocat mulier. quia cōmunit mulieres habēt corpium. ⁊ misericordiores sunt viris. ⁊ iō cristus comparat suam misericordiam mulieri.

Nota decem dragme sunt decem creature in q̄bus est imago diuine bonitatis. vt sunt nouem ordines angelorū. s. angeli archangeli ⁊c. et natura humana. ⁊ sicut in dragma est imago regis sic in istis similit. Nam deus non posuit imaginem suā in aqua. nec in terra nec in aere. sed in creatura humana. Sed decima dragma fuit pdita. s. natura humana ppter peccatuz p̄mi hominis. Nota sic fuit sicut tu haberes captiuum ⁊ captiuam. simili omēs filij essent captiui Sic similit quādo Adam ⁊ Eua vendiderūt se diabolo. ita ⁊ omnes eorū sequaces. Ideo mulier scz misericordia dei accendit lucernam. s. xp̄um nam sicut in candela sunt tria. s. cera filum ⁊ lux ta in xp̄o sunt tria. s. cera humanitatis. filū anime sensitiue. ⁊ lux diuinitatis. De ista candela dicit Dauid in psal'. Quō tu illuminas lucernā meam dñe. deus meus illumina tenebras meas Ista candela euertit domum in mundo p̄dicando. ieiunando. ambulando ⁊c. ⁊ inuenit eam in die veneris sancta. ideo dicit. vicinis suis. id est angelis creaturis ⁊c. Congratulamini mihi qr inueni ouem quam pdideram ⁊c.

Domica tertia. Sermo tertius.

Que mulier hñs

dragmas decem. Luce. xv. Sermo noster erit de sancto euāgelio quod continet magna secreta sacre scripture ⁊ mltas bonas doctrinas notabiles. Sed p̄mo salutet beata virgo Maria. Sequit que mlier hñs ⁊c. In isto euangelio xp̄us ostendit excellere in q̄tuor excellentijs siue modis.

¶ Primo ostendit vt magister celestialis.
¶ Secūdo vt medicus spūalis.
¶ Tertio vt pastor virtualis.
¶ Quarto vt dñs vniuersal'.

De istis excellentijs dicit thema. Que mlier habens ⁊c. ¶ Primo ostendit sicut magister celestialis. vt supra. Si em̄ Moyses audiēdo verba dei stetit. xl. diebus ⁊ totidem noctibus in q̄bus non manducauit neq̄z bibit. Ergo magis stare debent q̄ ip̄m viderūt ⁊ cum ip̄o comederūt ⁊ audierūt. quia erat homo ⁊ erat inter eos loquens ⁊ cōuersans. Ecce quomō ostendit magister celestis. Et fuit completa pphetia Esa. xv. Erigit mane. erigit mane. videt em̄ q̄ sit ibi nugatio ⁊ tamen non est. sed est ibi secretuz. erigit mane. ⁊ duplicat. cuius ratio est. qr non sufficit audire doctrinam xp̄i aure corpali sz etiaz cordiali. s. ad credendum ⁊ ad obediendum.

¶ Nota mane dicit in ortu solis quando mittit radios suos sup vniuersam terram. Sic christus qui dicitur sol iusticie. Unde dicit ⁊ virgini Marie. ex te ortus est sol iusticie ⁊c. Item deus pater pmittens filium suū dicit. Orietur vobis. id ē ad vtilitatem. Sol iusticie qui exiuit de vtero ⁊ virginis marie. ⁊ expandit radios doctrine euāgelice. Audistiam eū quasi magistrū. Moralitez magna est consolatio xp̄ianorum qui habuerūt talem magistruz in fide. qui non potest mentiri nec falli. ideo crede firmit. Matth. xxij. Scimus quia verax es. ⁊ viam dei in veritate doces. Alie gentes habuerūt doctrinaz a peccatoribus. vt pharisei ⁊ iudei a Moyse. quia licet ħ doctrina sit vera. tamē moyses peccauit. ⁊ ppter peccata sua non intrauit in terram pmissiōis. Sed non sic est de xp̄o q̄ peccatum non fecit. ⁊ sic patet stulticia p̄sumptiua eorū qui secū disputāt. quō est possibile q̄ xp̄us sit in hostia cōsecrata. de' em̄ pōt totū mūdū cōp̄hēdere in ḡno arene ſ ō nihil dñt dubitare. Nunq̄d reputaret fatuus ille q̄ ad lumē cādele vellet pbare nouos flores nos ab aliq̄ sibi datos qm̄ p tot funulos trāsie